

РЕШЕНИЕ

№ 2329

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **841** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на А. Б. Г., ЕГН: 7403163163225, чрез процесуалния си представител – адв. Р. П. - САК, срещу решение № 5319 от 29.12.2022 г. по НАХД № 186/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав. С решението е изменен Електронен фиш (ЕФ) за налагане на „глоба“ в размер на 800 лв., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система серия К № 4580549/2021 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), като е намален размера на глобата на 400 лева на основание чл. 182, ал. 1 т. 4 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Касаторът счита, че обжалваното решение не съдържа мотиви по направените пред районния съд възражения относно приложеното удостоверение за одобрен тип устройство, чийто срок на валидност е изтекъл на 24.02.2020 г., тоест преди датата на която се сочи да е извършено и установено нарушението. Твърди, че

никъде в ЕФ не е посочена разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за да може районният съдът да прецени, че същата е правилно приложена и съответно да има основание да измени ЕФ. По горните съображения счита, че е налице неправилна правна квалификация на нарушението и неяснота при прилагане на санкционната норма. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на районния съд и по същество на спора да бъде отменен ЕФ.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, представлява се от юрк. Димитроива, която оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки от 17.03.2023 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд, след обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства е приел за установено от фактическа страна, че на 08.03.2021 г., в 13:42 часа в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], А. Б. Г. управлявал личния си автомобил със скорост от 87 км/ч при ограничение на скоростта 50 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство АТСС TFR1-М, представляващо мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, като същата е била монтирана на [улица], [населено място]. Отчетено е превишение от 37 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

От правна страна съдът е приел, че А. Б. Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, изразяващо се в нарушение на правилата за максимално допустимата скорост на движение при управление на МПС. Съдът е обосновал и извод, че оспореният ЕФ притежава задължителните реквизити по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, но предвид липсата на доказателства за „повторност“ на извършеното нарушение, обуславящо приложението на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП е изменил ЕФ в частта относно размера на наложената „глоба“, като на основание чл. 182, ал. 1 т. 4 ЗДвП е определил „глоба“ в размер на 400 лева.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата

Правилно районният съд, въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, тъй като същият като участник в движението, не се е съобразил с въведеното ограничение на скоростта от 50 км/ч. Мобилната система за видеоконтрол е заснела и записала датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство по смисъла

на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП, като по делото са приобщени снимките, които са годни веществени доказателства по смисъла на чл. 189, ал. 15 ЗДвП.

Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в чл. 189, ал. 4 ЗДвП реквизити: посочени са териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно СДВР, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане.

С Наредбата № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата се уреждат условията и редът за използване на автоматизираните средства и системи (АТСС), изискванията към средствата за измерване и тяхното използване по предназначение, редът и методите за извършване на контрол и знаците, които удостоверяват резултатите от него. Съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредбата за осъществяване на контрола на правилата за движение по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология. Одобряването на типа средства включва преглед на документацията на типа средство, изследването му и оценяване съответствието му с техническите и метрологични изисквания към него. В следствие на проверката се издава удостоверение за одобрен тип средство за измерване и вписване в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване. В настоящия случай това е удостоверение за одобрен тип средство за измерване с дата на издаване - 24.02.2010 г. и със срок на валидност до 24.02.2020 г. В разпоредбата на чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията е предвидено, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, да се считат от одобрен тип.

В случая срокът на валидност на техническото средство, с което е заснето процесното нарушението е изтекъл на 24.02.2020 г., но видно от приложените доказателствата пред районния съд и конкретно - протокол № 9-38-20 от проверка на мобилна система за видеоконтрол „TFR-M1”, се установява, че тя съответства на одобрения тип. Проверката е извършена на 23.10.2020 г., в следствие на която се счита, че техническото средство е годно за експлоатация до 23.10.2021 г., противно на възраженията на касатора в тази насока.

По отношение на възражението в касационната жалба във връзка с посочената в ЕФ санкционната норма, настоящият състав следва да отбележи, че районният съд в съответствие с правомощията си по чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН, правилно е изменил ЕФ, като е приложил разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, предвиждаща по-леко наказание за установеното нарушение, с оглед липсата на доказана „повторност“ на нарушението по смисъла на параграф 6, т. 33 от ДР на ЗДвП. Районният съд е подложил на задълбочен анализ цялата доказателствена съвкупност и в частност налице ли е „повторност“ на извършеното нарушение. Ето защо настоящият съдебен състав намира, че районният съд мотивирано и обосновано е приложил разпоредбата на разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП., като е редуцирал наложената санкция съобразно нея и е изменил ЕФ.

След извършената касационна проверка по чл. 218, ал. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН тази инстанция не констатира сочените в касационната жалба пороци на обжалваното

решение.

В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК касационната жалба следва да се отхвърли като неоснователна, а оспореното с нея решение бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд - София град, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5319 29.12.2022 г. по НАХД № 186/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 147-ми състав.

ОСЪЖДА А. Б. Г., ЕГН: 7403163163225 да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева разноси.

Решението е окончателно.

Председател:

членове: 1.

2.